

Publicerad 2013-08-23 00:13 av ULJO

Vågornas röst

Nu dricker vi ur glasen
en allra sista gång
lämnar festen bakom oss
den blev alltför lång

Sen åker vi med taxin
den står här utanför
du håller mig i handen
en känsla som berör

Vi tar oss bort till stranden
där jag har mitt hus
det ligger under stjärnorna
med sitt milda ljus

Huset byggt av drivved
vitt som elfenben
kärlekens sagoslott
i månstrimmans sken

Där släpper vi in vinden
från horisontens rand
när våra ystra själar
möter kärlekens brand

Så lyssnar vi till havet
och vågornas röst
en symfoni av toner
som gungar in från öst

Nu somnar vi i gryningen
och drömmer om natten
den kärlek som vi födde
här vid ett rofyllt vatten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten